

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ.

Τομήνιος.....	Δρ. 9	Χρυσὸν φράγμα.....	20
Ἐξάμηνος.....	» 16	Χρυσὸν φράγμα.....	40
Ἐτησίαι.....	» 30		

Μετὰ μηνιαίου παραστήματος μεγάλου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ΓΥΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α' ΦΥΛΛΟΥ

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΧΙΟΣ

Ἐκ πάντων τῶν τραγικῶν ἐπεισοδίων τῆς ἡρωικῆς ἐποποιίας τοῦ 21, ἡ σφαγὴ τῆς Χίου ὑπῆρξε καὶ χαρακτηρίζεται τὸ τραγικώτερον πιθανῶς, ἴσον, ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως, πρὸς τὸ ἀπαράμιλλον δράμα τῆς πολιορκίας τῆς ἐξόδου καὶ τῆς θυσίας τοῦ Μεσολογγίου.

*

Ἡ μοῦσα τοῦ Οὐγκὼ καὶ τοῦ Βερανζέρου, ὁ χρωστήρ τοῦ Δελακροῦ, ἀπηναντίσαν τὸ αἵματηρότατον τοῦτο δράμα, τῆς σφαγῆς καὶ τοῦ ἐξανδραποδισμοῦ τῆς Χίου καὶ τῶν Χίων.

Εἰκοσιπεντακισχίλιοι σφαγῆτες νεκροί. Πεντηκοντακισχίλιοι ῥοῦλοι συρθέντες εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς Ἀσίας, τῆς Αἰγύπτου, τῆς Ἀφρικῆς, ὡς κτήνη πωληθέντες εἰς δημοπρασίαν ἔρρημοι καὶ ξένοι αὐτοί, ἔρμαια δυστυχίας ἀπειριγράπτου, θλιβεροὶ ἥρωες ἐξημμένης φαντασίας νοσηρᾶς, ἀπὸ τῆς Κολάσεως ἀντλούσης τὰς ἐμπνεύσεις αὐτῆς καὶ τὰς ἀληθεῖς περιγραφὰς τῆς, φυγάδες ἀπὸ τῶν πυρποληθεισῶν ἐστιῶν των, χωρισθέντες ἀπὸ τοῦς γονεῖς καὶ τοὺς οἰκείους αὐτῶν, διὰ τῆς μαχαίρας δέ, δι' ἧς ἐθανατώθησαν, καὶ διὰ τοῦ σχοινίου, δι' οὗ ἐδέθησαν ὡς δοῦλοι, ἐκπροσωπῆσαντες τὴν κοινότητά τῆς ἀθλίας τύχης των καὶ τὸν σύνδεσμόν των, ὅταν ξένοι εἰς ξένην γῆν, δοῦλοι ἀπηνεστάτων τυράννων, θρηνοῦντες οἱ ἐν Ἀφρικῇ τὰς μητέρας καὶ τὰ τέκνα, ἐμάνθανον ὅτι δοῦλοι ἐξ ἴσου ἔκων εἰς τὰς Ἀσιατικὰς χώρας οἱ ἀδελφοί, εἰς ἀλλαξοπιστίαν ἐκδυσθέντες οἱ μὲν, εἰς τὰς εὐτελεστάτας τῶν δουλικῶν ἀσχολιῶν καταδικασθέντες οἱ δέ.

Καὶ οὐδομυῖ ἐλπίς, οὐδαμοῦ Ἐκκλησίᾳ χριστιανικῇ, ἵνα εἰς τὴν θῆαν τῶν ἁγίων εἰκότων ἀνακουφίσαι τὰς ἀλγούσας ψυχὰς των, προσάγοντες εἰς τὸν Θεὸν τῶν χριστιανῶν ὡς δέησαι καὶ εἰσφορὰν ἱλαστήριον, τὴν πικροτάτην θυσίαν τῶν δακρύων των.

*

Καὶ σήμερον ἀκόμη, μετὰ παρέλευσιν αἰῶνος σχεδόν, ἡ ἀναγκλησις τῶν συμφορῶν τῆς Χίου ἀνάγει τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ κραυγὴν ἀγανακτήσεως καὶ κατάρας εἰς τὰ χεῖλη. Οὐδεὶς ὀφθαλμὸς εἶχε μείνει ἀδάκρυτος εἰς τὴν Δύσιν, ὅτε, διὰ τῶν ἀτελῶν μέσων τῆς τότε συγκοινωνίας, διεκοινώθη εἰς τὸν κόσμον ἡ ἀνήκουστος συμφορὰ τῆς εὐτυχούς καὶ περικυλλούς νήσου. Ἐὰν ὀλίγον χρόνον βραδύτερον ἐξεδίκησε τὰ θύματα, εἰς αὐτὰς ταύτας τὰς θαλάσσας, ὁ θαυλὸς τοῦ Κανάρη, ἡ ἀγανάκτησις ὅμως δὲν ἐπαυρῆθη μεταγενεστέρως, καὶ σήμερον ἐτι, μετὰ παρέλευσιν τῶν ἐνταῦθα, διατρέχων τις τὸ αἵματηρότατον δράμα καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀδμονίας καὶ φρίκης, ὥστε ἂν ἡ αἵματηροτάτη αὐτὴ τῶν τραγωδιῶν νὰ εἶχεν ἐκτυλιχθῇ πρὸ ὀλίγων μόλις ὥρων. Ἐγγὺς τῆς πολέως, ἐπὶ λόφου τινὸς μετρίου ὕψους, ἐν μέσῳ τῆς χαριέστες Χιακῆς φύσεως καὶ τῆς γλυκειᾶς ἀποπνοίας τῶν ἐσπεριδοειδῶν, ἔξέχει ὁ λόφος τοῦ Ἀγ. Μηνᾶ, εὐχλωττος μάρτυς καὶ κήρυξ τῆς ἀνηκούστου θηριωδίας τῶν Τούρκων. Ἐκεῖ ἐκατόμβαι ὅλαι γυναικοπαίδων ἀπλῶν καὶ ἀπροστατέων, αἰσῶν καὶ ἀδυνάτων, προστηνέχθησαν βορὰ εἰς τὴν μαινομένην λύσαν τῶν Τούρκων. Βλέπει τις καὶ σήμερον ἀκόμη ἐκεῖ Χριστιανικὰ κρανία διάτρητα ἀπὸ τῶν τουρκικῶν σφαιρῶν, διερρηγμένα ἄλλα ἀπὸ τῶν τουρκικῶν μαχαίρων ἢ τεθραυσμένα διὰ πελέκων, καὶ ἐμβρόντητος θεωρεῖ πυρραμίδας χριστιανικῶν ὀστέων τηρούντων ἀκόμη τὰ ἴχνη τῆς τουρκικῆς βαρβαρότητος εἰς τοὺς σπαθισμούς, δι' ὧν οἱ Τούρκοι εἶχον καταμελίσει τὰ θύματα. Οὐδεμία ἀνθρώπου φωνή, οὐδ' ἡ μᾶλλον εὐχλωττος, οὐδ' ἡ μᾶλλον συγκινητικὴ, δύναται ποτε, οὐδέποτε, ν' ἀρθῇ εἰς τὴν περιπαθὴ λαλίαν τοῦ θαύματος αὐτοῦ, πρὸ τοῦ ὁποῦ οὐδεμία ψυχὴ μένει ἀσυγκίνητος καὶ οὐδεὶς ὀφθαλμὸς, οὐδ' ὁ μᾶλλον στυγνός, θὰ δυνήθῃ νὰ μείνῃ ἀδάκρυτος. Εἰς τὸ νεκροταφεῖον αὐτὸ τῆς ἑλληνικῆς γῆς τῆς Ἐπαναστάσεως, ἥν' ἐπειρε μὲ σκελετοὺς καὶ κρανία τὸ χριστιανομάχον φάσανον τοῦ Τούρκου τοῦ 21, ἡ θλιβερά πυρραμὶς τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ τῆς Χίου, λευκάει λευκότερα ἐν μέσῳ τῶν χριστιανικῶν ὀστέων, συμβολίζουσα διὰ τῆς λευκότητός της τὴν ὑπαρξίν καὶ τὴν ζωὴν τῶν νηπίων καὶ τῶν αἰσῶν, οἵτινες ἀπρίστα-τευτοι ἐσφάγησαν καὶ ἐτάφησαν ἐκεῖ.

*

Νέα ἐξοδος Βαβυλῶνος, νέα διασπορὰ Ἰερουσαλὴμ ἐπηκολούθησεν εἰς τὰς τραγικὰς ἐκείνας ἡμέρας τῆς σφαγῆς καὶ τῆς ἐρημώσεως τῆς Χίου. Ἀνέστιοι οἱ Ἕλληνες Χίοι οἱ πρὶν πλοῦσι, γυμνοὶ οἱ πρὶν μὲ μετὰ τῆς ἐνδύματα καλύπτοντες ἑαυτοὺς, λιμοκτονοῦντες καὶ ξηροῦ ἄρτου τεμάχιον οἱ χθὲς ἐκ τῶν περισσευμάτων τῆς τραπέζης αὐτῶν σιτίζοντες πλήθη ὀλόκληρα πτωχῶν καὶ ἀπῶρων, ἐτράπησαν πανταχοῦ τοῦ κόσμου οἱ ἐκπατρισθέντες Χίοι, τὴν δουλείαν, τὴν σφαγὴν καὶ τὴν πηνίαν φέροντες ἀπηλπισμένοι καὶ ἐντρομοί. Ὁ Θεὸς ἠλόγησε τὴν ἀρετὴν καὶ τοὺς κόπους αὐτῶν, καὶ ἔτη βραδύτερον εὐπορία τις ἤρχισεν ἀνατέλλουσα ἐπὶ τὴν κακοδαίμονιαν δυστυχιστάτων φυγάδων. Βραδύτερον οὖτις ἀπροσμάχητος ἐπαυρῆσε τότε ὁ Χιακὸς νοῦς καὶ ἡ ἐπιχειρηματικὴ ἰδιοφυΐα του εἰς τὰ ἐπικαταλακτικὰ προπύργια καὶ τὰς ἐμπορικὰς ἀκροπόλεις τῶν πέντε Ἡπειρῶν, μετὰ δεκάδας δὲ ἐνταῦθα ἡ ἀκμὴ ἐπέπνευσεν ἐπὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὁποίων οὐδέποτε εἶχεν ἐκλείψει τῆς θρησκείας τὸ αἶσθημα καὶ τῆς οἰκογενειακῆς σεμνότητος ἡ στοργὴ καὶ ἡ ἀρετὴ. Μόνον τὸ συναίσθημα τῆς δουλείας τῆς Χίου ἐπύκραινε, εἰς τὴν εὐπορίαν των, τὰς χιακὰς ψυχὰς, τὰς μετὰ πόθου στρεφόμενας πρὸς τὴν γενέθλιον γῆν, ἣν οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ αὐτοὶ εἶχον ποτίσει μὲ τὸ αἷμα των.

*

Τὸ πικρὸν τῆς δουλωτῆς συναίσθημα, ἡ ταπεινώσις αὐτῆς τῆς θῆας τῆς ἰδίας πατρίδος πιεζομένης ἀπὸ τὴν Ἀσιατικὴν βαρβαρότητα ἐφαρμάκευ τὴν φιλοπατρίδα τῶν Χίων ψυχὴν, καὶ δέησις κοινὴ ἀνεπέμπετο πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅπως ἐπαγαγῇ καὶ πρὶ τὴν Χιακὴν χώραν τὸν ἥλιον τῆς Ἐλευ-

θερίας, καὶ τὴν δρόσον τῆς εὐνομίας μετὰ τὸ πῦρ τῆς δηλώσεως καὶ τὴν ἀχλὺν τῆς στυγερωτέρας τῶν δουλειῶν.

*

Καὶ ἐπήκουσεν ὁ Θεός. Ἡ Χίος, ἡ ἀρίστη τῶν Ἰωνικῶν νήσων, ἡ ἀπὸ τῶν ὀρέων αὐτῆς χαιρετίσασα πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀνατείλασαν τὴν αὐγὴν τῆς Ἐλευθερίας εἰς τὴν Λέσβον τὴν ἐξοχωτάτην τῶν Αἰολικῶν νήσων, ἡ Χίος ἡ μυρπνορος, ἡ ἡμερος καὶ ὠραία, ἡ προνομιούχος εἰς ἀνθὴ καὶ εἰς καρπύς, ἡ σεβασμία μητροπολις μυρίων ἀνθουσῶν συγχρόνων ἀποικίων καὶ κοινοτήτων ἐξεχουσῶν εἰς τὰ ἰσχυρότατα καὶ μεγαλειότερα ἐμπορικὰ κέντρα τοῦ κόσμου, ἀποικίων καὶ κοινοτήτων, αἵτινες εἰς τὴν ἀνθλιδωτον διαχειρίζονται τοῦ Ἑμπολείου Ἑρμοῦ τιμῶσι καὶ ἀγλίζουσι τὴν Ἑλληνικὴν ἀκρίθειαν καὶ εὐφυΐαν, ἡ Χίος αὐτὴ ἡ σφαεῖσα, ἡ πυρποληθεῖσα καὶ ἐξανδραποδισθεῖσα εἶνε ἐλευθέρα ἀπὸ τῆς χθὲς.

*

Ἐπὶ τῆς πλατείας αὐτῆς, ἐνθα τόσοι ἐσφάγησαν Χίοι, καὶ τόσοι ἀπηγγονίσθησαν, κυματίζει τώρα ἡ Ἑλληνικὴ σημαία, τὸ ποθητὸν καὶ ἀγωνιωδὲς καραδοκούμενον σύμβολον τοῦτο μῖας εὐτυχούς ἐνότητος Ἑθνικῆς, δι' ἣν καὶ πρὸς παρασκευὴν τῆς ὁποίας, ἐμώχθησεν ἐν ταλαιπωρίᾳ καὶ ἐμεγαλουργήσεν ἐν ἐνδείᾳ ὁ ὑπέρτατος τῶν συγχρόνων Χίων, ὁ κλεινὸς τῆς κλεινῆς πατρίδος υἱός, ὁ μέγας, ὁ σοφὸς, ὁ ἱερός τῆς ἀναστηθείσης Ἑλληνικῆς γλώσσης διδάσκαλος, ρυθμιστὴς, καὶ ποδηγέτης.

*

Ἡ ἁγία ψυχὴ τοῦ Κοραῆ, ἀδελφωμένη μετὰ τῆς ψυχῆς τοῦ Ρήγα, βλέπει τώρα ἐλευθέραν τὴν Χίον του, καὶ ἡ σεπτὴ θυὰς τῶν μεγαλοφυστάτων τοῦ Γένους ἀνδρῶν, τῶν χαραξάντων καὶ διευθυνάντων διὰ τῆς διανοίας, διὰ τῆς μολπῆς καὶ τῆς γραφίδος αὐτῶν τὰς περαιτέρω τύχας τοῦ Γένους, εὐτυχεῖς οἰωνιζόμενας διὰ τῆς ἀρξαιμένης ἀστυνόμεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ φωτεινὴ θυὰς τῶν Διοσκούρων αὐτῶν τῆς Ἑθνικῆς παλιγγενεσίας, ἡγουμένη τῆς Τουρκομάχου νεκρᾶς στρατιάς, ἥτις ἀθάνατος ζῇ εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὰς καρδίας μας, μέλπει, ἐγγὺς τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, ὕμνον καὶ αὐτὴ εἰς τὴν θείαν δικαιοσύνην καὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Τῆς γῆς αὐτῆς τῆς ἐνδοξῆς χωροῦτης πρὸς τὰ σταθερὰ καὶ αἰεὶ αἰδία σημεῖα, αἵτινα ἐχάραξε διὰ τῆς μούσης καὶ τῆς λύρας τοῦ ἀθάνατος Βελεσταντῆς, καὶ διὰ τῶν Θεουκιδιδῶν αὐτοῦ μελετῶν καὶ εἰσηγήσεων, τῶν προλεγομένων καὶ τῶν σημειώσεων, ὁ βαθυνούστατος μέγας καὶ ἐν παντὶ βαθυνώμων καὶ ἀπαράμιλλος Χίος.

*

ὑπὸ τὰ πέταλα τῶν Χιακῶν ἀνθέων, ἀντὶ δρόσου ἐκάθευδον δάκρυα ἕως χθὲς, διότι τὰ δάκρυα ἦσαν τὸ σύμβολον τῆς δουλείας Χίου. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὅτι τὸ κύρος τῆς φύσεως ἐπ' ἀνέλαθεν εἰς τὴν ὠραίαν Χιακὴν γῆν τὸ κράτος αὐτοῦ, καὶ ἡ Χιακὴ δρόσος τῆς εὐώδους χλωρίδος τῆς νήσου, ἀνακτὰ ἐρεξῆς τὴν δροσερότητα τῶν μαργαριτῶν καὶ τῶν σταγόνων, αἵτινες, ὡς ἐθνικοῦ πόνου καὶ αἰγους δάκρυα, ἔκαιον τὰ χλοάζοντα καὶ ποικιλόχρωμα ἀνθὴ αὐτῆς. Ἡ ἐρυθρότης τῶν μηκώνων τῆς δὲν μολύνεται πλέον ἀπὸ τὴν ταυτότητα τοῦ χρώματος τῶν Τουρκικῶν καλυμμάτων, οὐδ' ἀνακαλεῖ πλέον τὴν ἐρυθρότητα τοῦ αἵματος, ὅπερ ἀπὸ τοῦς κρουνοὺς τῶν χριστιανικῶν φλεβῶν ἐξεχύθη ἀφθονον εἰς τὴν Χιακὴν γῆν ἀπὸ τῆς καταράτου μαχαίρας τοῦ βερβέρου Τούρκου.

*

Ἀνακαλεῖ μᾶλλον τὸ χρῶμα τῆς φλογός, τῆς ἐκδικητρίδας καὶ καθαρτηρίας φλογός, ἥτις ἀγνίζει τὰς μιανθείσας τῶν Χίων ἐστίας, καὶ ξηραίνει τὸ δάκρυ τοῦ γόου, ὅπερ, ἀδρὸν καὶ ἀστεῖρευτον, ἐπλανᾶτο τέως εἰς τὴν γελοῖαν φύσιν τῆς Χίου.

Τῶν προγενεστέρων καὶ τῶν συγχρόνων τυράννων ἡ μνήμη σκεδάσεται τώρα ἀπὸ τὸν καπνὸν καὶ τὸ πῦρ τοῦ ἑλληνικοῦ τηλεόλου, καὶ ἐνῷ ἐξορίζεται πόρρω ἡ ἀγρία ἀνάμνησις τῶν Λατινογλώσσων καὶ Λατινοθρήσκων δεσποτῶν καὶ τυράννων τῆς Χίου τοῦ μέσου αἰῶνος, φεύγει ἐπίσης κατὰ δαιμόνων καὶ ἡ Ἐρινὺς τῆς δουλείας τῶν Τούρκων, τὴν στυγερότητα τῆς αἰμοσταγοῦς αὐτῆς ἀναμνήσεως ἀφίνουσα ὡς μνήμην ἀπλῶς ἱστορικὴν εἰς τὰ ἱστορικὰ χρονικά τῆς ἐλευθερίας ἥδη καὶ εὐτυχούς Χίου.

*

Εἰς τοὺς Γενουσησίους πύργους τῆς, ὅπου νομίζει τις, ὅτι πλανῶνται ἀκόμη τὰς νύκτας τὰ φάσματα τῶν σκληρῶν δεσποτῶν τῆς, εἰς τὰς κοιλάδας αὐτῆς καὶ τοὺς κήπους, ὅπου, διὰ τῶν ἀρωμάτων τῆς λεμονιάς καὶ τῶν σμαράγδων τοῦ μαστιχοφόρου σχοίνου, ἀπηχῶναι ἀκόμη τὰς μεσουκτιοὺς στιγμὰς αἱ οἰμωγαὶ τῶν βασανισθέντων καὶ μαρτυρησάντων ὑπὸ τὸ σύνθημα τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἐλευθερίας αὐραὶ πνέουσιν τώρα. Φωναὶ χαρὰς καὶ εὐθόμων γελοῦτων ἀντηχοῦσι, καὶ δέησεις ἀναπέμπονται πρὸς τὴν θείαν δικαιοσύνην, ὁ μεγασθενὴς δάκτυλος τῆς ὁποίας ἐσημείωσε διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθους καὶ διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου τὴν πλήρη ὀριστικὴν ἐλευθερίαν τῆς πολυμύνητου καὶ πολυπαθήτου, τῆς αἵματοκυλισθείσης καὶ ἐξανδραποδισθείσης Χιακῆς φύσεως καὶ ζωῆς.

*

Καὶ ἐὰν ψιθύρος τις, διατρέχων τὰ φυλλώματα τῶν αἰθαλῶν ἀλσουλίων, καὶ τὴν δρόσον τῆς Χιακῆς ἀτμοσφαιρας καὶ παραλίας ἀρωματίζων διὰ τῶν εὐωδιῶν τῶν πολυανθῶν κήπων τῆς γλυκειᾶς αὐτῆς Ἐδέμ τοῦ Αἰγαίου, ἐὰν ψιθύρος τις ἀκούσεται τώρα τὰς νύκτας ὑπερθεῖν εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν τῆς Χιακῆς γῆς καὶ θαλάσσης, ὁ ψιθύρος αὐτὸς εἶνε ὁ εὐλογημένος ὄρκος τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας, εἶνε ὁ ἥχος τῆς πτῆσεως τῆς Ἐλευθερίας, ἥτις ἀπλώει τώρα ὑπεράνω τῆς Χίου τὴν ἐνδοξὴν καὶ ἀσπίλον χλαίναν της, καλύπτουσα ὑπὸ τὰς αἰετοπόητους καὶ ἀνθλιδῶτους πτυχὰς τῆς τῆς Χίου τὴν γῆν, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ εὐδαίμονας Χίους καὶ ἀδελφούς.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΑΓΑΝΕΛΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

των τόκων σπουδάζουν ἐν Εὐρώπῃ νέοι γεννηθέντες ἐν Χίῳ, μόνον δὲ μετὰ 50 ἔτη (κατὰ σφῆν πρόνοιαν τοῦ δικέτου) σπουδάζουσιν ἐν Ἀθῆναις.

Ἡ Ἰουλίᾳ Σκαρμαγκᾷ ἐν Λονδίῳ γεννηθεῖσα, ἀνατραφεῖσα καὶ τελευτήσασα κατέλιπε διὰ διαθήκης 20 χιλ. λίρας ὑπὲρ τῆς πατρίδος τῆς. Καὶ ἔπεται μακρὸς κατάλογος εὐεργετῶν, ὧν ὡς παραδείγματα ἀνεφέραμεν τὰ ἀνωτέρω ὀνόματα.

Τὰ κυριώτερα προϊόντα εἶνε ἡ μαστίχη, τὰ ἐσπεριδοειδή, τὸ ἔλαιον καὶ οἱ φλοιοὶ ἑλίου.

Ἡ ἔτησίᾳ ἐξαγωγή ἀνέρχεται εἰς 360 χιλ. λίρας. Ἀγγλικᾶς, ἡ δὲ εἰσαγωγή εἰς 270 χιλ. λίρας. Τῆς μαστίχης ἰδιαίτερος ἡ ἔτησίᾳ ἐξαγωγή εἶνε ἀξίας 40 χιλ. λιρῶν Ἀγγλικῶν, τῶν ἐσπεριδοειδῶν 75 χιλιάδων. Ἡ βιομηχανία εἶνε ἀρκετὰ προηγμένη ἐν τῇ νήσῳ, πολὺ δὲ προηγμένη ἡ βυρσοδεψία.

— Ἡ «Ἀττάλεια» μόνος τοῦ στόλου

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀνεκοίνωσε περὶ τὴν 1ην μ. μ. τὰ ἑξῆς :

Σήμερον τὴν 1ην μ. μ. κατέπλευσεν εἰς Ναύσταθμον τὸ ἀνελκυσθὲν ἐν Πρεβέζῃ τορπιλλοφόρον «Ἀττάλεια», ὅπερ ὡς λάφυρον πολέμου, ἀπαρτίζει ἡδὴ μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου.

Εἰς τὴν Μακεδονίαν

— Ὁ Διάδοχος εἰς Μοναστήριον

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἔδωκε χθὲς τὴν 1ην μ. μ. ὥραν πρὸς δημοσίευσιν τὸ κατωθί ἀνακοινωθέν :

Ὁ Διάδοχος, πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Διαδόχου τῆς Σερβίας καὶ παγίωσιν σχέσεων συναδελφώσεως ἑλληνικοῦ καὶ σερβικοῦ στρατοῦ, μετέβη εἰς Μοναστήριον, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ του Ἐπιτελείου.

Ἡ συνάντησις μεταξὺ τῶν δύο Διαδόχων ὑπῆρξεν ἐγκαρδιωτάτη, τελεία δὲ συναδελφώσεως παρετηρήθη μεταξὺ τῶν δύο στρατῶν.

Ἡ πόλις τοῦ Μοναστηρίου εἶχε προετοιμάσει εἰς τὸν Ἑλληνα Διάδοχον μεγαλοπρεπῆ ὑποδοχὴν, ἣς συμμετέσχον καὶ πρόκριτοι Τούρκοι, Ἰουδαῖοι καὶ Βούλγαροι. Ἀπασα ἡ πόλις ἦτο σημαιοσιτόλιστος δι' ἑλληνικῶν καὶ σερβικῶν σημαίων, κατανυκτικὴ δὲ ἐτελέσθη ἐν τῇ Μητροπόλει δοξολογία.

Ὁ Διάδοχος ἐπέστρεψεν εἰς Φλώριναν.

ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

— Ἡ «Ἀττάλεια» εἰς Ναύσταθμον

Τὸ ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἀναμενόμενον Τυρρικὸν τορπιλλοδόλον «Ἀττάλεια», τὸ ὅποσον, ὡς γνωστὸν, βυθισθὲν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀμβρακικοῦ, ἀνελκύσθη ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυαγισσοστικῆς «Κωνσταντῆς» τῆς ἐταιρίας Γκρέκ, κατέπλευσε χθὲς εἰς τὸν Ναύσταθμον, ρυμουλκούμενον ὑπὸ τῆς «Κωνσταντῆς».

Ἡ «Ἀττάλεια» εἶνε ἐκ τῶν μεγαλειτέρων Τυρρικῶν τορπιλλοδόλων, τόνων 168, μὲ μίαν καπνοδόχον καὶ τέσσαρα ταχυδόλους.

— Πίναξ περὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐξήτησε παρὰ τῶν Δικαστικῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους πίνακα τῶν κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν των δικαστικῶν ὑπαλλήλων, τὴν ὑπηρεσίαν εἰς ἣν ἑκαστος ἀσχολεῖται, ὡς καὶ σημειώσιν περὶ τῆς ἱκανότητος αὐτῶν, προκειμένου νὰ ἀποστείλῃσι πολλοὺς ἐξ αὐτῶν εἰς τὰ κατακτηθέντα μέρη.

— Μεταφορά Τούρκων αἰχμαλώτων

Οἱ διὰ τοῦ ἐπιτεταγμένου ὑπερωκεανίου «Θεμιστοκλῆς» μεταφερθέντες ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Πειραιᾶ Τούρκοι αἰχμάλωτοι, παρέμειναν ἐντὸς τοῦ σκάφους καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς προχθές.

Περὶ τὴν 9ην πρωΐν τῆς χθὲς ἤρτισεν ἡ ἀποβίβασις των μὲ ζηλευτὴν τάξιν χάρις εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Λιμεναρχοῦ Πειραιῶς κ. Σπορίδου καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ Ὑποδιευθυντοῦ κ. Ζωγράφου ληφθέντα μέτρα.

Ὁλόκληρον τὸ ἀπὸ τοῦ Λιμεναρχείου μὲχρι τῆς πρεβλήτης τῆς Τροῦμπας τμήμα τῆς αἰμασίᾳ τοῦ λιμένος, ἦτο κατέμαστον κόσμου ὅστις ἐθεῶτο τὴν ἀποβίβασιν.

Πρῶτοι ἀπεβιβάσθησαν οἱ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ 480 τὸν ἀριθμὸν τοὺς ὁποῖους παρέλαβον ρυμουλκὰ καὶ διεπεραΐωσαν ἐπὶ τῆς Ἡετωνείας ἀκτῆς, ὁπότεν δι' ἐκτάκτων ἀμαξοστοιχιῶν μετεφέρθησαν ἀνὰ 120 εἰς Τρίπολιν, Καλαμάς, Χαλκίδα καὶ Πύργον.

Τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ Ναζὶμ βέης, Ταζὶμ βέης, καὶ Γκαλήπ βέης, διὰ τῆς τορπιλλοθεΐδος «Εὐκαιρίας» μετέφερον εἰς Ν. Φάληρον, ἐκεῖ δὲ ἐποποθετήθησαν εἰς τὸ «Ἀκταῖον» μετὰ τινων ἐκ τῶν χανουμισσῶν συζύγων των, καὶ ὀλίγων ὑπηρετῶν των αἰχμαλώτων στρατιωτῶν.

Ἐκ τῶν αἰχμαλώτων τούτων ὁ μὲν Ταζὶμ βέης ἦτο διαγγελλόμενος, μετὰ τὸν ἑλληνοτέρως δὲ ἐξ ὧν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ τυρρικῶν Πυρρῆς λικοῦ, ὅστις διαρκῶς ἐδίδετο πρὸς τὸν Στρωινικόν.

Περὶ τὴν μεσημέριαν ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν πρὸ τοῦ Λιμεναρχείου ἀποβάθραν οἱ ὑπόλοιποι τυρρικοὶ στρατιῶται, οἵτινες ὑπὸ μεγάλῃν στρατιωτικὴν συνοδείαν μετεφέρθησαν εἰς τοὺς στρατώνας τοῦ Φρουραρχείου Πειραιῶς ὅπου καὶ θὰ φρουρηθῶσι μέχρι πέρατος τοῦ πολέμου.

— Ἐπεισόδια κατὰ τὸν πλοῦν

Ἐγνώσθησαν χθὲς καὶ μερικὰ ἐπεισόδια ἀτινα ἐλαβον χώραν μεταξὺ τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν κατὰ τὸν ἀπὸ Θεσσαλονίκης μὲχρι Πειραιῶς πλοῦν τοῦ «Θεμιστοκλῆους».

Γῆν πρώτην ἐσπέραν τῆς ἐπιβιβάσεως των ἐπὶ τοῦ «Θεμιστοκλῆους» παρεκάθησαν εἰς τὴν τράπεζαν πρὸς δεῖπνον πολλοὶ ἐκ τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν ἐν οἷκτῳ παραλυσία τῆς πειθαρχίας, ὁπότε εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δεῖπνου εἰς αἰχμάλωτος Συνταγματάρχης, ὁ ὁποῖος ἰδὼν αὐτοὺς ἀναμῆς καθήμενους, καὶ μὴ ἐγερθέντας κατὰ τὴν ἐμφανισίν του, τοὺς παρετήρησεν ὡς ἑξῆς :

«Ἐὰν ἡ τύχη τὸ ἔρρεα νὰ καταναυώμεν αἰχμάλωτοι, δὲν πρέπει ὁμως νὰ λησμονήτε, ὅτι εἴμεθα στρατιῶται, καὶ ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν πάντοτε ὑπ' ὄψιν μας τὴν πειθαρχίαν».

Κατὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν εἰς ἀρκετὰ σωματώδης, ὀλισθήσας ἐκ τῆς κλίμακος τοῦ «Θεμιστοκλῆους» εὐρέθη εἰς τὴν θάλασσαν ὁπότεν ἐξήχθη διάδροχος ὑπὸ τῶν προσδραμόντων λεμβούχων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀποβιβάσεως τῶν αἰχμαλώτων κατήλθεν εἰς Πειραιᾶ καὶ ὁ φρούραρχος κ. Γιάνναρος, ὅστις διαπεραιωθείς ἐπὶ τοῦ «Θεμιστοκλῆους» παρέμεινεν ἐπ' ἀρκατὸν δίδων τὰς σχετικὰς διατάγας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

— Ὁ Διάδοχος ἐν Σκοπίσις

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 13 Νοεμβρίου (Ἀθηναϊκόν). — Ὁ πρίγκηψ διάδοχος τῆς Ἑλλά-

Τὶ νὰ γίνεται τὸ περίφημον ἔξοδος τοῦ κυρίου Ἀμέλιου, τοῦ στρατηγοῦ τῆς Ρόδου ; Μεγάλη νίκη καὶ μέγας στρατηλάτης ὁ ἰδιόρρυθμος χωροφύλαξ τῆς Τουρκίας ἐν Ρόδῳ. Τώρα ὁπότε ἔρχονται αἱ καταλήψεις τῶν τουρρικῶν νήσων ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατῶν καὶ κηρύσσονται ἐδῶ ὡς ἀπλᾶ ἐπεισόδια τῶν μεγάλων ἀγώνων, σβύνουν ἡ λαμπάδες τῶν ἐνθουσιασμῶν τῶν ἀδελφῶν Ἰταλῶν οἱ ὁποῖοι δι' ἐργῶν κατεσκευάσαν ἔξοδος διὰ τὸν κύριον Ἀμέλιον. Ὁλόκληρος στόλος καὶ ἐπιτακτικοὶ ἄνδρες ὡς ἄγμα μὲ ἀποβάσιν ἀνευ ἐμποδίου τινος ἐναντίον ὀκτακοσίων τουρκῶν ἀνευ πυροβολικοῦ. Τώρα τὰς νήσους δ' Ἑλληνικὸς στρατὸς τὰς καταλαμβάνει καὶ με ἀποβάσεις θανατοῦσας εἰς ταχύτητα καὶ δεξιότητα ὑπὸ τὸ πῦρ ἐχθροῦ πολυαριθμῶν, ἔχοντος πυροβολικόν. Ἡ περίφημος δόξα τοῦ στρατηγοῦ τῆς Ρόδου, ὅστις εὐγνώμων τὸς Τούρκους διὰ τὴν ἀκοπον δόξαν τοῦ τοῦ παρόσχον ἔγινε πρωτοεργατῆς διωγμοῦ τῶν Ἑλλήνων, εἶνε πλέον δόξα διερετισμένη ὀλίγον. Ὁ στρατηγὸς Ἀμέλιος δὲ ἐκιδώξῃ τοῦλάχιστον τὴν δόξαν τῆς ἀποχῆς ἀπὸ τυραννικᾶς πιέσεως τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, τῶν ὁποίων οἱ ὁμοεθνεῖς θὰ τοῖς παρέιχον τὴν ἐλευθερίαν, ἐὰν δὲν παρίστατο ἡ ἀπὸ συνθήκης χωροφυλακῆ τῆς Ἰταλίας εἰς τινὰς νήσους τοῦ ἀρχιπελάγους καὶ ἡ ἀπὸ ἀκράτου φιλοτουρκισμοῦ μισελληνικωτάτης καὶ ἀντιχριστιανικῆς στάσεως τοῦ κυρίου στρατηλάτου.

Διὰ ἰδιαίτερον τηλεγράφημα τοῦ κράτους πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Χίους ἀπ' εὐθείας ; Δὲν ἠδύνατο ν' ἀναγγελθῇ τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα διὰ τοῦ προέβους ἐν Λονδίῳ ; Ἡ μήπως σοβαρῶς ἐπιστεῖθη, διὰ μόνον Χίον ἀποτελοῦσι τὴν ἐν Λονδίῳ Ἑλληνικὴν κοινότητα ;

Μητροπολίτης Κιτίου ἐβεβαίον εἰς δημοσιογράφον, ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ παράσχῃ ὑμῖν τὴν Κύπρον. Καὶ ἂν δὲν ἐλέγγοι τοῦτο ἔπρεπε νὰ τὸ πιστεύωμεν. Τίνα λόγον δύναται νὰ ἔχῃ ἡ Ἀγγλία νὰ κρατῇ ὑπόδουλον τὴν ἑλληνικὴν νήσον, διὰν ὅλαι αἱ χώραι ἀπαλλάσσονται τοῦ ξένου ζυγοῦ ; Ἄν συνθῇκαί τινες παρέιχον μέχρι τοῦδε τὴν δικαιολογίαν τῆς ἀγγλικῆς κατακτήσεως, σήμερον ἐλευθερουμένων τῶν νήσων ἀπὸ τοῦ τουρρικῶν ζυγοῦ, θὰ ἦτο ἔξω τῆς ἐννοίας τοῦ δικαίου τῶν λαῶν, ἐὰν ἐκραιεῖτο ὑπόδουλος νῆσος ἑλληνική, ἥτις θὰ ἀπηλευθεροῦτο ἐὰν δὲν ὑφίστατο ἡ ἀγγλικὴ παρέμβασις. Ὡστε δὲ ἐλπίσωμεν ταχίστην τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν βεβαιώσεων τοῦ ἀγίου Κιτίου.

Τὸ «Ἀκταῖον», μετατρεπόμενον εἰς κέντρον διαμονῆς Τούρκων ἀξιωματικῶν αἰχμαλώτων, πρέπει νὰ περιορισθῇ ὡς τοιαύτη διαμονή. Οἱ αἰχμάλωτοι εἶνε κρατούμενοι. Αἱ πολλὰ κοινωνικὰ πρὸς αὐτοὺς περιποιήσεις θὰ εἶνε καὶ ὑπὲρ τὸ ἐπιτρεπόμενον. Ἐνίοτε ἐπιδεικνύμεν ὑπερμειρονζήλον ξενίας. Ὅταν δ' οὕτοι ἐπέδειξαν τοιαύτην ἑλλειψιν κοινωνικῶν ἐκδηλώσεων δι' ἀδελφείας τοῦ λόγου τῆς τιμῆς των, εἶνε καὶ κοινωνικὴ κατάπτωσις ἡ ἐπικρινωμένη αἴτη. Ὅλα τὰ δῶρα τοῦ ξενίου Διὸς ἔχουσιν εἰς τὰς διπταγὰς των. Καὶ πρέπει νὰ τὰ ἔχωσιν. Ἀλλὰ πέραν τοῦτου ἐπιβάλλεται αὐσιγηρὰ ἀπομόνωσις, τὸ δὲ ξενοδοχεῖον πρέπει νὰ περιβληθῇ τοὺς κανόνας δεσμωτηρίου. Τὸ λέγομεν δὲ αὐτὸ, διότι πολλάκις κοινωνικῶς ὑπερβάλλομεν τὰ ὅρια καὶ τῆς φιλοξενίας καὶ τῆς φιλανθρωπίας.

Διὰ μεταβάπτισις τοῦ ἀνελκυσθέντος ἐν Προβέζῃ ἀντιτορπιλικῶ «Ἀττάλεια» ; Ὑπάρχει ὄνομα ἑλληνικώτερον ; Ἀς μείνῃ λοιπὸν μὲ τὸ ἑλληνικόν τῆς ὀνόμα, ἀφοῦ ἦτο ὡσεὶ προδιαγεγραμμένον νὰ γίνῃ ἑλληνικὸν τὸ σκάφος.

Θαυματουργήματα οἱ κανονιοβολισμοὶ τῆς «Μακεδονίας» κατὰ τῶν Τούρκων τῆς Χίου. Ποῖος ὁμοῦ κυβερνήτης καὶ πυροβολητῆς ἐπὶ τῆς «Μακεδονίας» ; Ὁ πλωταρχὴς κ. Λυκούργος Τσουκαλῆς. Ὡστε οὐχὶ ἀνακριβὴς ἡ φήμη, ἥτις ἐδίδε μίαν ἀπὸ τὰς πρώτας θέσεις ἐν τῇ πυροβολικῇ εἰς τὸν κ. Τσουκαλῆν.

δος, ἀφικόμενος εἰς Σκόπια, ἐξενίσθη χθὲς καὶ σήμερον ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Ἀλεξάνδρου.

Ἡ συνάντησις αὐτῶν εἶχε χαρακτῆρα μεγάλῃς ἐγκαρδιότητος.

Διερχόμενοι τὴν πόλιν οἱ πρίγκηπες ἐπευφημήθησαν μετὰ φρενιτώδους ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ τοῦ πλήθους.

Ὁ Ἑλλὴν διάδοχος ἀναχωρεῖ αὖριον εἰς Φλώριναν.

Σ. Α. Ἡ συνάντησις τῶν πρίγκηπων ἐγένετο οὐχὶ ἐν Σκοπίσι ἀλλ' ἐν Μοναστηρίῳ ὡς ἐν ἄλλῃ στήλῃ ἀναγράφομεν.

Εἰς τὴν Βουλγαρίαν

— Ἡ «Μίρ» περὶ Ρουμανίας

ΣΟΦΙΑ 13 Νοεμβρίου (Ἀθηναϊκόν). — Ἡ «Μίρ» διαβεβαίει, ὅτι κατ' ἀκολουθίαν τῆς τροπῆς, ἣν ἔλαβον τὰ πράγματα ἐν τοῖς βαλκανίοις, νῆαι πολιτικαὶ τάσεις ἤρχισαν ἐκδηλοῦνται ἐν Ρουμανίᾳ, προαγγέλλουσαι συνδυασμοὺς νέους διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας. Βεβαίως αἱ σκέψεις αὗται δὲν εὐχον εἰσέτι ἐπισήμουν ἀναγνωρίσεως καὶ δὲν δύναται τις νὰ ὀμιλήσῃ εἰσέτι περὶ νέου προανατολισμοῦ τῆς ρουμανικῆς πολιτικῆς. Ἀλλ' ἐν οὐδεμῇ χώρᾳ ὑφίσταται, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἀντίθεσις τελεία μεταξὺ τῶν ἰδυνόντων καὶ ὀπτευθύνων παραγόντων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν μὴ ὀπτευθύνων, τῶν μετεχόντων τῶν δημοσίων πραγμάτων ἀφ' ἑτέρου, καὶ δύναται τις νὰ τεκμαίρηται, ὅτι ἡ Ρουμανία, φίλη πιστὴ τῆς Βουλγαρίας θ' ἀποφασίσῃ ἀναμφιβόλως μεταβολὰς τινὰς, τὰς ὁποίας ὀποδεκνύουσι πρὸς αὐτὴν τὰ γεγονότα τῆς σήμερον καὶ τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦσιν ἐξ ἐνοτίκτου ἤδη οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ρουμανικῆς κοινῆς γνώμης, χωρὶς ἔνεκα τούτου νὰ εἶνε ἀναπόφευκτος ἡ τῆς μῆδος ἡ τῆς ἄλλης Μεγάλῃς Δυνάμεως συναρρέσεις.

Εἴμεθα βέβαιοι, προσθέτει ἡ «Μίρ», διὰ τοῦτο θέλει ἐνοχλοῦσι τὰς μετὰ τῆς Ρουμανίας σχέσεις ἡμῶν καὶ οἱ βούλγαροι καὶ ρουμᾶνοι ἠνωμένοι δι' ἐγκαρδίαν καὶ μονίμου φιλίας θὰ δυνηθῶσι νὰ παύσωσι σπουδαῖον ρόλον ἐν τοῖς Βαλκανίοις, καὶ ἐν γένει νὰ ἐξασκήσωσιν ἰσχυρὰν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς διεθνούς πολιτικῆς.

— Νέα ἔξοδος ἐν Ἀδριανουπόλει

ΣΟΦΙΑ 13 Νοεμβρίου (Ἀθηναϊκόν). — Ὁ τουρκικὸς στρατὸς τῆς Ἀδριανουπόλεως ἐπεχείρησε προχθὲς νέαν ἔξοδον, ἐναντίον τοῦ νοτίου βουλγαρικοῦ τμήματος, ἀπο-